

ਸਵਰਗ ਦੀ ਕਿਤਾਬ

ਖੰਡ 9

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬੱਚੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਛੋਟੇ, ਪਿਤਾ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੈ; ਜੇ ਕੁਝ ਪਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ, ਸੰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੇਅੰਤ ਚੰਗਾ, ਬੇਅੰਤ ਅਤੇ ਅਸੀਮ ਹਾਂ।

ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਹਨ।

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ:

"ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।

ਪਰ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸੁਖਮ ਅਤੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋ!

ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਆ ਗਏ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਆਉਣ ਤੋਂ ਦਿਨ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹੋ।

ਕਦੇ-ਕਦੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨਾ ਲੰਮਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ।

ਅਤੇ, ਫਿਰ, ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਬੇਰਹਿਮ ਮੌਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੂੰ

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ!"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸੌਂਪਦਾ ਹਾਂ,

- ਕਈ ਵਾਰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ,
- ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ,
- ਕਈ ਵਾਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਰਾਹੀਂ, ਈ
- ਹੋਰ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ।

ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ?"

ਉਸ ਪਲ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰੀ ਹਾਲਤ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ? ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ।

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

ਪਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਹੋਰ ਬੋਲ ਨਾ ਸਕਾਂ।

ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਚੁੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਬਾਹਰ ਕੱਢੀ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ:

"ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਆਓ, ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੋਂ ਵਾਪਸ ਆਓਗੇ?"

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ।" ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹਿੱਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ।

ਮੈਂ ਉਸ ਪਿਆਰ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਖੁਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ,

ਜਦੋਂ, ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹੈ

- ਸਾਡੇ ਨੁਕਸ ਲਈ ਮੁਰੰਮਤ e

- ਸਾਰੇ ਸਾਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ.

ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ:

"ਮੈਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ

- ਉਸਦੇ ਦੁੱਖ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ,

-ਮੇਰਾ ਬਿਸਤਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਕਰਾਸ ਹੋਵੇ, ਈ

-ਮੇਰੀ ਸ਼ਾਂਤ ਰੱਸੀਆਂ ਵਾਂਗ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਰਮ ਚੰਗੇ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਕੀਮਤੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।

ਪਰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ.

ਫਿਰ ਉਹ ਜਲਾਦ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੇ ਅੱਥਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,

- ਸਿਰਫ ਮੇਰੇ ਬਾਹਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ

-ਪਰ ਮੇਰੇ ਹੋਂਦ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ, ਇੰਨਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਫਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਆਹ! ਮੇਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਯਿਸੂ ਖੁਦ ਹੈ! ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਫਾਂਸੀਦਾਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

-ਜੇ ਆਪਣੀ ਮੰਗੋਤਰ ਈ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ

-ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ,

ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ 'ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਉਹ ਖੁਦ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਧੋਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੰਘੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਅਤੇ ਹੀਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਹੁਟੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾਣ

ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ:
“ਕੀ ਮੈਂ ਚਾਹਾਂਗੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰੇ ਜਾਂ ਨਾ?”

ਕੀ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮੁਰਖ
ਵਾਂਗਾ ਝਿੜਕੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ?

ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜੋ ਪਿਆਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇੰਨਾ ਮਹਾਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ 'ਤੇ
ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਲਾਦ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਪਿਆਰ
ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ

ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੋ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ,

ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੰਘੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,

ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਰਾਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਹੋਣ,

ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾਉਂਦਾ ਹਾਂ,

ਉਹ ਨਹੀਂ ਜੋ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਤਹੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਜਿਹੜੇ
ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ

- ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਹਿਰਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ

-ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਉਗਲਾਂ ਦੇ ਛੂਹਣ ਨਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦੁੱਖ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ
ਪੱਥਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ।

ਮੇਰੀ ਛੋਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ
ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ:

ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਤਾਜ,

ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੱਪੜੇ ,

ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ e

ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਹਾਵਣਾ ਧੁਨ।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁੰਦਰ ਹੋਣ।

ਇਹ ਸਭ ਦੁਖੀ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸਨਮਾਨ ਹੈ?

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨੀਵੀਂ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

- ਦੁੱਖ, ਦੁੱਖ, ਨਿਜਾਤ, ਦਰਦ ਅਤੇ ਸਲੀਬ

ਤੁਸੀਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ,

ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ।

ਇਉਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਲੋਕ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰੱਬੀ ਰੰਗਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੋਭਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਸਵਰਗੀ ਅਤਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁਗੰਧਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ,

ਮੇਰੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੰਦਰੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੋਂ ਵਧੇਰੇ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ,

- ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
- ਸਿਰਫ਼ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬੋਲੇ.

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੋਲਦਾ ਹੈ,

- ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ
 - ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ,
- ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਬੋਲਦਾ ਹੈ

- ਸਿਰਫ਼ ਰੱਬ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ

-ਪਰ, ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ».

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸੂਰਜ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਗੁਫਾ ਹੋਵੇ, ਮਿੱਟੀ ਹੋਵੇ, ਕੋਈ ਦਰਾੜ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੇ ਇਹ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਚਮਕਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੈ:

ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਾਹੇਵੰਦ ਸ਼ਾਨੋ-ਸ਼ੌਕਤ ਨਾਲ ਘੇਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ;

ਇੰਨਾ ਖਾਲੀਪਨ ਕਿ ਇਹ ਲੱਭਦਾ ਹੈ,
ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੋਸ਼ਨੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਹ ਖਾਲੀ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦਾ ਹੈ?

ਨਿਮਰਤਾ ਉਹ ਕਦਾਲ ਹੈ ਜੋ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖੋਦਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਲੀਪਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।
ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਨਿਰਲੇਪਤਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਮੇਤ, ਖਾਲੀਪਨ ਬਰਾਬਰ ਉੱਤਮਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਖਾਲੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਵਿੰਡੇ ਹੈ

-ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਈ

- ਸਵੈ ਭਰੋਸਾ. ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ,

ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦੇਣ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।

ਨਾਨੀ

- ਜੋ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

-ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ
ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੈ:

- ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ,

-ਨਾ ਹੀ ਮਾਣ, ਈ

- ਕੁਲੀਨਤਾ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ.

ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਚੰਗੇ ਅਰਥ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਜੋ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਨ.

ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ।

ਪਰ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਪਿਆਰ. ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਥਾਲੀ ਵਾਂਗ ਖਾਣ ਲਈ ਕੀ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ? ਪਿਆਰ.

ਜੇ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਖਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹਸਤੀ ਦੇ ਹਰੇਕ ਕਣ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਪਛਾਨਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਅੰਤਰ ਹੈ (ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ)

ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ

- ਉਹ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

- ਮਾਲਕ ਕੌਣ ਹੈ। ਕੌਣ ਖੁਸ਼ ਹੈ:

- ਉਹ ਜੋ ਸਿਰਫ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ

-ਮਾਲਕ ਕੀ ਹੈ?

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਾਲਕ ਕੌਣ ਹੈ।

ਪਿਆਰ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਇਹ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਣ-ਮਰਿਆਦਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਸੰਗਤ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਨਾ ਆਇਆ ਸੀ.

ਮੈਂ ਜਾਗਣ ਅਤੇ ਸੌਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਘੰਟਾ ਬੀਤ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਉੱਠਣਾ

ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ,

ਮੈਂ ਉਥੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸੌਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਗਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਕਿਹਾ:

"ਕਿੰਨੀ ਕੌੜੀ ਜੁਦਾਈ! ਮੈਂ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀਅ ਬੇਜਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੌਤ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ।

ਇਹ ਕਮੀ ਤੇਰੇ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਵੇ,

ਇਹ ਕੁਝਤਣ ਜੋ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਤਸੀਹੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਹੈ,

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੀਵਨ ਜੋ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਰ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹਾਂ।

ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। "ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਦੀ ਨੋਟ ਕਿੰਨੀ ਮਿੱਠੀ ਅਤੇ ਸੁਆਦੀ ਹੈ! ਇਸਨੂੰ ਕਹੋ, ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਹੋ, ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਓ,

ਮੇਰੀ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੋਟਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਕਰੋ ਜੋ ਇੰਨੇ ਇਕਸੁਰ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ".

ਫਿਰ ਵੀ ਕੌਣ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੌੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ."

ਮੇਰਾ ਯਿਸੂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਜਾਗਿਆ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਦਿਨ ਲਈ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂ ਸੁਣਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਿਨ ਭਰ,

ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਇਆ:

:

"ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਤੁਸੀਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਆਉਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਹਤਰ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਾਂ।"

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਰੁਕਣ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ:

"ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯਿਸੂ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਉਲਝਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਅਫ਼ਸੋਸ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।

ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਰਾਂਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ».

ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਈ ਸੋਚ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ 'ਤੇ ਰੁਕੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਉਹ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਖਿਆਲ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ,
ਚੰਗਾ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਬ੍ਰਾਵੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੂੰ ਵਧਾਈਆਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਉਲਝਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ
ਪਾਓਗੇ।

ਜੇ, ਕਦੇ-ਕਦੇ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹਾਂ,
ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਕਿਉਂਕਿ ਜੀਵਾਂ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ

- ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ,
- ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ,
- ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ,

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ.

ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ,
- ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭਰ ਦਿੱਤਾ, ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਉਲਝਾ ਰਹੇ ਹੋ.

ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਇਸ ਗਲਤੀ
ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮਸਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ."

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਨਿਜਾਤ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੌੜੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ.

ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵੇਂ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਬੇਲਟ ਦੇ ਰੂਪ
ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ. ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਡੰਡਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ :

"ਕਿੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ! ਯਿਸੂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ!

ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੱਠ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸੀ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਕਲਪਨਾ, ਜਾਂ ਸੁਪਨੇ।"

ਪਰ, ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਡੂੰਘੇ,

ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਖਦਾਈ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਉਹ ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੇ ਅਤੇ ਡੂੰਘੇ ਡੁੱਬਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ,

ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਛੁਪ ਗਿਆ, ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਠੇਗਾ।

ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਉਣ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਣ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਸੌਂ ਗਈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੀ।

ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਮੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ: "ਕੀ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਹਾਂ ਜੋ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਆਉ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।" ਇਹ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਹੈ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ *ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ* :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜੇ ਇਹ ਕਲਪਨਾ, ਸੁਪਨੇ ਜਾਂ ਭੂਤ ਸੀ,

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਹਲਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਾ

ਸਕਣ। ਅਤੇ ਇਹ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਿਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੱਚੀ ਸਾਲਾਂ ਲਈ।

ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿੱਠੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਸੀ
- ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਦੋਵੇਂ, ਸਿਵਾਏ ਜੋ ਪੁਰਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ।

ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਹ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ,
ਮਹਾਰਾਜ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ,
ਇਸਦਾ ਆਕਾਰ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗਾ,
ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।
ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਹਸਤੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਹਿੱਲ ਜਾਵੇਗੀ।

ਉਹ ਜਿਸ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਹ ਨਿਰੰਤਰ ਤੁਹਾਡੀ
ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਸਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੱਕ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ।
ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ,
ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸੀਬਤ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ।
ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਛਤਾਵਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ।
ਨਾ ਤਾਂ ਕਲਪਨਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੁਪਨੇ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਇਹ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ
ਘੱਟ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇ ਨਾ ਬਣੋ ».

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵੱਡੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:
"ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ! ਯਿਸੂ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ!

ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਉਹ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਬਿਸਤਰੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਿਹਾ "।

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹਾਨ ਕਸ਼ਟ ਯਾਦ ਆਏ। ਚੰਗੇ *ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :*

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,
ਜੇ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ
ਇਹ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਸਭ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੈ
- ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਲਈ,
- ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਣ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਈ
- ਸਵਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ-,
ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇ ਹਨ
-ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ
- ਸਭ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਿਸ਼ਨ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੀ
ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੋਗੇ?"

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ : "ਨਹੀਂ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਭੂ!"
ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ,
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਆਮ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਥੋੜਾ ਭਟਕ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ
ਦਿਆਂਗਾ।"
ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ,

ਜੇ ਕੁਝ ਮੈਂ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਉਹ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗ ਗਿਆ।
ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ,
ਉਹ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜੋ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਕੀਤਾ।

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?"

ਉਹ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ।

ਉਹ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੇਕਾਰ ਵਸਤੂ ਵਰਗਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ, ਮੇਰੀ
ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ,

ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਰੱਖੋ!"

ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਕੇ, *ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:*

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਖਿਡੌਣੇ ਵਾਂਗ ਫੜੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਖਿਡੌਣੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮੇਰੇ ਹੱਥ
ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ; ਅਕਸਰ ਉਹ ਮਹੀਨਿਆਂ-ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਛੂਹਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਉਸਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮਸਤੀ ਕਰਦਾ
ਹੈ।

ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਖਿਡੌਣਾ ਹੋਵੇ?

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮਸਤੀ ਕਰਨ ਦਿਓ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮਸਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ:

"ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ,

ਕਿ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ?

ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ,

- ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਵੀ,

- ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਗੁਣ ਜਾਂ ਭਿਆਨਕ ਦੁੱਖ, ਜੋ ਉਹ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਕਮੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਫਿਰ ਉਹ ਇਸ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਆਦਰਯੋਗ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ *ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ*
ਮੇਰੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :

ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਹੈ , ਜਦਕਿ ਬਾਕੀ ਗੁਣ ਮਨੁੱਖੀ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਣ ਜੋ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਹਲਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਬੁਰਾਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ।

ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪੱਕੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਉਸ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸੁਆਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨਗੇ।"

ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ 27 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ :

"ਮੈਂ, ਜੋ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਖਿਡੌਣਾ ਹਾਂ!

ਖਿਡੌਣੇ ਮਿੱਟੀ, ਧਰਤੀ, ਕਾਗਜ਼, ਰਬੜ ਬੈਂਡ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹਾ ਝਟਕਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ, ਖੇਡ ਲਈ ਉਪਯੋਗੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੇ ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿੰਨਾ ਨਿਰਾਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੂਰ ਸੁੱਟ ਸਕਦੇ ਹੋ! "

ਫਿਰ ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਾਵੀ ਨਾ ਕਰੋ. ਜਦੋਂ ਖਿਡੌਣੇ ਬੇਕਾਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰ, ਜੇ ਉਹ ਸੋਨਾ, ਹੀਰੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ.

ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੋ: ਹੀਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਣਿਆ ਇੱਕ ਖਿਡੌਣਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨਾਲੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਮਾਨ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਿੰਗਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈਂ।

ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸੁੱਟ ਸਕਦਾ ਹਾਂ.

ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿੰਗੀ ਭਾਅ ਮਾਰਦੇ ਹੋ।

ਤੁਸੀਂ ਚੁੱਪ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ"।

ਮੇਰੀ ਮਾੜੀ ਹਾਲਤ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ,

ਮੈਂ ਰੱਬ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਣਾਉਣੀ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅੱਧ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ,

ਮੈਂ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਲੀਬ, ਕੰਡੇ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜ਼ਨੂੰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ।

"ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਕੀ ਦਰਦ ਹੈ!

ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਲੀਬ, ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦਰਦ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਆਹ! ਜੇ ਤੇਰੀ ਪਵਿੱਤਰ ਰਜ਼ਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਸ ਔਕੜਾਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦਾ! ਓਏ! ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ».

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਲ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ, ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ, ਕੁਝ ਵੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡਦਾ।" ਅਤੇ ਮੈਂ ਰੋਇਆ ਅਤੇ ਰੋਇਆ

ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੋਸ਼ ਗੁਆ ਬੈਠਾ। ਪਰ, ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਰੋਂਦਾ ਰਿਹਾ।

ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਚਿੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਰੋਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

“ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾ, ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾ, ਰੋ ਨਾ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਰੋਂਦੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ!

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਕਾਰਨ ਮੇਰਾ ਦੁੱਖ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?

ਫਿਰ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠਾ, ਉਹ ਕਲਮ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲਿਖਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦਿਆਂ, *ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :*

"ਦੇਖੋ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ,

-ਸਿਰਫ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ,

- ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਾ,

- ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸੀ:

ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ, ਸਭ ਕੁਝ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਵੀ ਲਿਖਦੇ ਹਾਂ।

ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਗਿਣਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਤੋਲਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਮਾਪਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਗੁਆਏ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਮੈਂ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ"।

ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਥਾਂ ਤੇ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਦੇਖੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਫੜਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਾਂਗ।"

ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਬਾਦ,
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਉਦਾਸ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟਦਾ ਰਿਹਾ,

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਹਿੰਮਤ ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ।

ਮੈਂ ਲੁਕਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਇਆ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਧਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਇਹ ਆਖਰੀ ਸਾਲ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਸਨ? ਤੇਰੇ ਮੰਨਣ ਨੂੰ ਸਾਲ ਲੱਗ ਗਏ।

ਤੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਚਾਰ-ਪੰਜ ਵਾਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲੜਦਾ ਪਾਇਆ ਹੈ,

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰਾਮ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਦਾਨ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਡੇ ਹਨ

-ਵੱਡੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਦਿਓ,

ਪਰ ਜੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਤ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਗੁਲਾਬ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚ ਸਮਝਣਾ

- ਉਸਦੀ ਚੰਗੀ ਇੱਛਾ, ਉਸਦੀ ਦਾਨ ਅਤੇ

- ਉਸ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸਜਾ ਹੋਣ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ।

ਪਰ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਦਖਲ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨਨ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਆਓ, ਹਿੰਮਤ, ਜਲਾਵਤਨੀ ਬਹੁਤੀ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਕੌਣ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਕੁਝਤਣ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਤੈਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਮੈਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਹੈ, ਹਾਂ, ਪਰ ਮੇਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਮੈਰੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹਾਂ।

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਰੋਏ ਬਿਨਾਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਹੰਝੂ ਇੰਨੇ ਬਹੁਤ ਵਹਿ ਗਏ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਦੁੱਖ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

ਆਮ ਵਾਂਗ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ

ਜੇਸ਼ ਦੇ ਘੰਟੇ

ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਸਲੀਬ ਦੀ ਭਾਰੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ
ਗਿਆ ਸੀ ।

ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਸੀ: ਅਤੀਤ, ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ.

ਮੇਰੀ ਕਲਪਨਾ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜੁਲਮ ਅਤੇ
ਕੁਚਲਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ, ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ,

ਸਲੀਬ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤੂੜੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਭਾਰ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ।

ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ:

"ਦੇਖ, ਮੇਰੀ ਜਾਨ, ਮੇਰਾ ਭਲਾ, ਮੈਂ ਸਭ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ. ਕੀ
ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਫ਼ਰ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ?"

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਅਸੀਸ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਕੁੜੱਤਣ, ਨਫ਼ਰਤ, ਨਫ਼ਰਤ, ਅਸੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ!

ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ

ਸਭ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੌਂਸਲੇਟ ,

ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ,

ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਠੰਡੇ, ਦੁਖਦਾਈ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਨਾਰਾਜ਼,
ਬੇਅੰਤ ਹੋ.

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਅਨੰਤ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ।

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨੰਤ, ਬੇਅੰਤ, ਬੇਅੰਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਏਕਤਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

-ਤੁਹਾਨੂੰ,

- ਤੁਹਾਡੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਨੂੰ,
 - ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,
 ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਸ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ
 ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,
 ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਮਿਠਾਸ ਨਾਲ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ,
 ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਬ੍ਰਹਮ
 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ».

ਮੇਰੀ ਅਕਲ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੀ ਹਰ ਗੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੌਣ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼
 ਬਕਵਾਸ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਜੇ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸਭ ਹੈ.

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਘੰਟੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾ ਲੈਂਦਾ
 ਹਾਂ.

ਅਤੇ, ਸਭ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ,

- ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ,

- ਮੈਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਆਸਰਾ ਅਤੇ ਭੀਖ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ।

ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ:

"ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਆਪਣੇ
 ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਣਾਓ!"

ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਮੇਰੇ ਮਹਾਨ ਦੁੱਖ, ਮੇਰੇ
 ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਮੇਰੀਆਂ ਨਿਜਾਤ।

ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰਲੀਆਂ ਆਮ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵਿਚਲਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ
 ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦਾ ਸੋਗ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੇਰੇ ਯਿਸੂ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਿਆਲੂ, ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਗਏ.

ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

“ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਾਲਸ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?”

ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਕੰਮ ਮੇਰਾ ਹੈ, ਤੇਰਾ ਨਹੀਂ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮੈਂ ਆਪ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਰ ਮੈਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਾਂਗਾ।

ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੋਰ ਕੌਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ”ਅਤੇ ਉਹ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਉਹ ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਆਇਆ ਜਿੱਥੇ,

ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ, ਜਿਸ ਦੇ ਵੱਖੇ ਵੱਖਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ, ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ:

“ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ

- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਬੰਦ ਕਰੋ, ਪਰ

- ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰੋ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਕੇ ਕੀ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ”

ਜਿਸ ਵੱਲ ਮੁੜਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰਾ ਜਿਸੂ, ਤੁਹਾਡਾ ਲਹੂ, ਤੁਹਾਡਾ ਦਰਦ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲੀਬ ਵੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਦੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ, ਮੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿੱਧਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਪਰ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਮਾਫ਼ ਕਰੋ. ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਛੱਡ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਰਹਾਂਗਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ।

ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਜੀਵ ਮੈਨੂੰ ਬੋਰਦੇ ਹਨ।

Je me sens dans la jeļļu de mon corps comme une esclave enchaînée. Au moins, par pitié, ne m'enlève pas ta Sainte Volonté.”

En pensant à cela, je me distrayais de nouveau de ma méditation et

Jesus me dit d'une voix forte et imposante:

« Tu ne veux pas arrêter ça?

Veux-tu gâcher mon travail en toi?"

Je ne sais pas, c'est comme s'Il avait fait taire ma pensée. Ensuite, j'ai tâché d'arrêter ça et de le suivre.

Après avoir reçu la Communion, mon toujours aimable Jésus vint brièvement. Comme j'avais eu une *ਵਿਵਾਦ* avec mon confesseur au sujet de l'amaour vrai, je lui demandai si j'avais raison ou tort. *ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ* :

"ਪਰ ਭਰੋ,

c'est exactement comme tu l'as dit, à savoir

-que l'ama vrai facilite tout, bannit toute crainte, tout doute, et

-que son art *ਵਿੱਚ* possède de la personne aimée *ਲੈਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ*।

ਅਤੇ, *ਜਦੋਂ* il en a pris possession, l'amour lui-même lui enseigne les moyens de préserver l'objet acquis.

Par la suite, quelles craintes, quels doutes l'âme peut-elle avoir concernant ce qui lui appartient?

Que ne peut-elle pas espérer?

Que dis-je, quand l'âme est parvenue à prendre possession de l'amaour, celui-ci devient hardi et en vient à des excès incroyables.

L'amour vrai peut *ਕਹੋ*: **"Je suis à toi et tu es à moi "**, si bien que les êtres aimés peuvent

- ਡਿਸਪੋਜ਼ਰ ਵਨ ਡੇ ਲਾਐਂਟਰ,
-ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ,
-s'amuser ensemble.

Chacun peut dire à autore:

"ਪੁਇਸਕ ਜੇ ਤਾਈ ਐਕੁਆਇਸ, ਜੇ ਪਿਊਕਸ ਡਿਸਪੋਜ਼ਰ ਡੇ ਟੈਈ à ਮਾ ਗੁਸ।"

ਟਿੱਪਣੀ l'âme pourrait-elle alors s'arrêter aux défauts, aux misères,
aux faiblesses,

ਹਾਂ ਵਸਤੂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ

- ਉਹ ਇੱਕ ਟਾਊਟ ਰੀਮਿਸ,

-l'a embellie en tout et

-ਕੀ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਜਾਰੀ ਹੈ?

ਵੌਇਸ ਲੇਸ ਵਰਟਸ ਡੀ ਅਮੂਰ ਵਰਾਈ:

- ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰੋ,

- ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ e

- ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ.

ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੀ ਪਿਆਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?

-ਉਹ ਡਰ ਜਾਵੇਗਾ,

-ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇ,

- ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ?

ਪਿਆਰ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗਾ.

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ, ਸੰਤਾਂ ਵਿਚ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ
ਸਿੱਧਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤਾਂ ਵਿਚ ਵੀ,

ਪਿਆਰ ਅਪੁਰਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ:

ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨ ਕੀਤਾ,

- ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ,

- ਤੁਹਾਡੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ,

ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਸ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ

ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਬੇਅੰਤ ਪਿਆਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੇ. ”

ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਕੇ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ
ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਮੇਰੀ ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਲਈ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਇੰਨੇ ਮਹਾਨ ਹਨ ਕਿ,

- ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ,

ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਕੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਘੇਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਂ, ਚਿੱਕੜ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ.

ਮੈਂ ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਹੈ

- ਕੁਝਤਣ, ਵੰਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਵਸਥਾਵਾਂ,

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਉਪਕਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪਿਆਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਕੰਡੇ

- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਰੱਖੋ ਅਤੇ
- ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਚਿੱਕੜ ਨਾਲ ਗੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਸਵੈ-ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ।"

ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ
ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਇਆ।

ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਡੁੱਬਿਆ ਮਹਿਸੂਸ
ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਵੇਰੇ ਆਇਆ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਯਿਸੂ
ਆਇਆ ਸੀ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੇ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਜੋੜੇ।

ਮੇਰੇ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ?"

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ : "ਪਵਿੱਤਰ ਤ੍ਰਿਏਕ ਇੱਥੇ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ? ਕੀ
ਤੁਸੀਂ ਮੂਰਖ ਹੋ ਗਏ ਹੋ? ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੁਪਨੇ ਹਨ।" *ਮੈਂ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ :*
"ਹਾਂ, ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਪਨੇ ਹਨ।"

ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜੋੜਿਆ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੋਲਿਆ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤੀ
ਨਾਲ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਇੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਿ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਉਸ ਬਾਰੇ ਹੋਸ਼ ਗੁਆ ਬੈਠਾ
ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੂੰ ਕੌਣ ਤੰਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?"

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ : "ਪਿਤਾ ਜੀ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ।

ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਸੀ।"

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ :

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸਮੁੰਦਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇਗਾ:

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਹਸਤੀ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਇਸ ਨਾਲ ਰੰਗੀਆਂ ਜਾਣ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

- ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ, ਮੇਰੀ ਡੂੰਘਾਈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਉਚਾਈ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ , ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

- ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ , ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦੇ ਹੋ.

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਕੀ ਦੇ ਲਈ.

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮੈਂ ਸੀ? ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ!

-ਤੁਹਾਨੂੰ 22 ਸਾਲ ਤੱਕ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬਿਸਤਰਾ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਵਿੱਚ ਕਿਸਨੇ ਰੱਖਿਆ?

ਕੀ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁਣ ਹੈ ਜਾਂ ਮੇਰਾ?

-ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਜ਼ਰਨਾ ਪਿਆ

ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਾਰਾਂ ਜਾਂ ਅਠਾਰਾਂ ਦਿਨ ਬਿਨਾਂ ਭੋਜਨ ਕੀਤੇ ਬਿਠਾਇਆ: ਕੀ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ?

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ

ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਹੋਲੀ ਮਾਸ ਮਨਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭਾਈਚਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।

ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਉਸ ਦਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜੋ ਅਥਾਹ ਪਿਆਰ ਸੀ, ਉਹ ਠੰਡਾ ਜਿਹਾ ਬਦਲ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਬਹਾਨੇ ਲੱਭਦੇ ਹੋ

ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ।

ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਵਿੱਚ ਕੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ।

ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਦੱਸ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਮੇਤ ਜੋ ਵੀ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇ,

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ:

ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ!”

ਮੈਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਹੋਏ, *ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:*

“ *ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਓ, ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।*

ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਡੂੰਘਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਨਿਜਤਾ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋ,

ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਲਈ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਘੇਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਹੋਰ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਫੁੱਲ ਸਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਲੁਕਾ ਲਿਆ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜਾ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣੋਗੇ ਜੋ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।"

ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ

- ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ,
- ਚਰਚ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਨਕਲਾਬ ਈ
- ਅੱਗ 'ਤੇ ਚਰਚ: ਇਹ ਲਗਭਗ ਨੇੜੇ ਸੀ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਤੀਤ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ *ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ* :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਅਤੀਤ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾ ਰੱਖੋ ਕਿਉਂਕਿ ਅਤੀਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ

- ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਉਣਾ ਈ
- ਤੁਹਾਡੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨੂੰ ਹੌਲੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਕਿਹੜਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਰਸਤਾ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਕੇਵਲ ਵਰਤਮਾਨ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਕੇ,

- ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਹਿੰਮਤ ਹੋਵੇਗੀ,
- ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰੱਖੋਗੇ,

- ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੋਗੇ e
- ਧੋਖਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪਛਾਣਿਆ ਵੀ ਹਾਂ।
ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹਾਂ,
-ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਵਜੂਦ ਛੱਡ ਕੇ ਤੇਰਾ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ,
-ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਛੱਡ ਕੇ ਟੀਏਨ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ,
-ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ, ਮੇਰਾ ਦਿਲ, ਮੇਰੇ ਹੱਥ, ਮੇਰੇ ਕਦਮ ਅਤੇ ਬਾਕੀ
ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਓਏ! ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗਾ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸੋਚਾਂਗਾ,
ਮੈਂ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਬੋਲਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪਿਆਰ
ਕਰਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗਾ,
ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚੱਲਾਂਗਾ।

ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ:

"ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਓ,
ਉਹ ਮੇਰੀ ਥਾਂ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ!"

ਓਏ! ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ!

ਆਹ! ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਯਿਸੂ?

ਪਰ, ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਭਲਾਈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੁਹੱਪਣ ਲਈ ਪੂਰੇ ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ
ਖੁਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ».

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ, ਮੇਰੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਦੂਜਿਆਂ
ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ.

ਮੇਰੇ ਹਸਤੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਫੈਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕਸੁਰਤਾ ਹੈ:

ਇੱਕ ਗੁਣ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਦਇਆ ਨਾਲ ਨਿਆਂ,

ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਬੁੱਧ,

ਭੁੰਘਾਈ ਅਤੇ ਉਚਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ.

ਹਰ ਚੀਜ਼ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕਸੁਰਤਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਇਹ ਸਦਭਾਵਨਾ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਨਾਲੇ ਮੇਰੇ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਕੇ,

ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਇਕਸੁਰਤਾ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਕਿਉਂ, ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਾ ਹੈ

ਦਿਆਲਤਾ, ਦਿਆਲਤਾ, ਧੀਰਜ,

ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਨ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ "।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿਜ਼ਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸਲੀਬ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ

ਇਹ ਕਮੀਆਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਝੱਲਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ.

ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭ ਕੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸੁਆਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸਾਰੇ ਬੋਰ ਹੋ

ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਝੁਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ.

ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।
ਅਤੇ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਆਪਣੇ
ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ
ਜਾਂਦੀ।

ਬਾਅਦ, ਤੁਹਾਡਾ ਯਿਸੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਚੁੰਮਣ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਵਰਗ
ਵਿੱਚ ਪਾਓਗੇ. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ?"

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅੰਗ 'ਤੇ ਸੋਨਾਟਾ
ਖੇਡਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਉਸਨੂੰ ਖੇਡਣਾ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਲੱਗਿਆ।

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਓਏ! ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹੋ!"

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਿਲਕੁਲ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ,
ਅਰਥਾਤ,

-ਜਿਸਨੂੰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ,

-ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ,

-ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਖੁਦ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਨਾਲ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤੀ,

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ
ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਮਿਲਾਪ ਨੇ ਇਹ ਅੰਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਨਾਲੇ, ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਖੀ ਹੋ,

- ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੋ।

ਇਸ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸੋਨਾਟਾ ਵਜਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਨਵਾਂ
ਨੋਟ ਕੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ.

ਇਸ ਲਈ, ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖੀ ਹੋਵੋਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਜੋੜੋਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਓਨਾ ਹੀ ਆਨੰਦ ਮਾਣੋਗੇ।

ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕੌੜੇ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ! ਪਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਰਾਜ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?

ਕੌਣ ਜਾਣੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਵਿਕਾਰ ਹੈ, ਤੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ: ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵਾਂਗਾ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੜਕਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ,

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਲਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ।

ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਲਓ, ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ?

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੀ ਗੜਬੜ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਸਿਰਫ ਤਰਸ, ਭਾਵੇਂ ਛੋਟਾ।

ਓਏ! ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਮਨੋਦਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਮੀਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀਆਂ।

ਇਸ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰੋ, ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ। ਨਾ ਡਰ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰ ਹੈ।

ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ:

"ਪਰ, ਪ੍ਰਭੂ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ-ਜਾਂਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਲੀਬ, ਮੇਖਾਂ ਅਤੇ ਕੰਡਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਪਰ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸੁਭਾਵਕ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣ ਨਾਲੋਂ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣਾ ਸੌਖਾ ਹੈ ,
ਤੁਸੀਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਓ। ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ?

ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਸੁਣ, ਮੇਰੀ ਧੀ,

ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਰੂਹ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰਨਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਥੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਾਂ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਖਣਾ ਸੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਲੱਦਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਭਾਅ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮ ਲਵੇ।

ਮੈਂ ਇਹ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਸਥਾਈ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਕਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਕਦੇ ਘੱਟ।

ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਰਾਮ ਕਰਾਂ?

ਸੁਣੋ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਾ ਸੋਚੋ, ਆਪਣੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਿਓ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ

-ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ

-ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਆਰਾਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।"

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਮਿੱਠਾ ਯਿਸੂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ,

ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ

- ਚਿੱਕੜ ਵਾਲਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਕੌੜਾ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹਨ।

- ਰੋਸ਼ਨੀ, ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਨਰਮ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ।

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਦੇਖੀਏ, _

ਇੱਕ ਕਿਰਪਾ, ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, "ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ?"

ਇਸ ਹੋਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੁੱਖ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ, ਮੇਰੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ?"

ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਗੁੱਸੇ, ਗੁੱਸੇ, ਬਦਲੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਾਂ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਲੀਬ ਸਾਡੇ ਲਈ ਚਿੱਕੜ, ਹਨੇਰਾ, ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਕੌੜਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸੋਚਣ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਤਰੀਕੇ ਕਿਰਪਾ, ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ: "ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ?"

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ।

ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਰੋਸ਼ਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਮਿਠਾਸ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ».

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਗਾਰਡਨ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪੀੜਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੇ ਦਿਆਲੂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਕਾਰਟੈਕਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ

ਸਦੀਵੀ ਪਿਆਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸਨ,

- ਪਰ ਸਦੀਵੀ ਪਿਆਰ,
- ਬੇਅੰਤ ਪਿਆਰ,
- ਅਣਗਿਣਤ ਪਿਆਰ,
- ਲੁਕਿਆ ਪਿਆਰ
- ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਵੱਡੇ ਜ਼ਖਮ ਖੋਲ੍ਹੇ ਹਨ,
- ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਲਦੇ ਨਹੁੰਆਂ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ,
- ਬਲਦੇ ਕੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਤਾਜ ਪਹਿਨਾਇਆ ਅਤੇ
- ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਗਰਮ ਖੇਤ ਨਾਲ ਸਿੰਜਿਆ.

"ਅਤੇ, ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਇੰਨੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ,

- ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੇ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ,
- ਉਹ ਮਰੇਜ਼ਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਆਇਆ:

“ਪਿਤਾ ਜੀ, ਜੇ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਇਹ ਪਿਆਲਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੈ ਲਓ।

ਪਰ ਮੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ।" ਮੇਰੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਜੋਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਜੇ ਕੁਝ ਮੈਂ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਝੱਲਿਆ, ਮੈਂ ਦੁੱਖ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ,

- ਵਧੇਰੇ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ,
- ਵਧੇਰੇ ਦਰਦਨਾਕ ਅਤੇ
- ਗਹਿਰਾ.

ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਨੇ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ.

- ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਮੈਰੇ ਤੱਕ,
- ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ,

ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਜੀਵ ਕਦੇ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਪਿਆਰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ

ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਿਆਰ ਸੀ।

ਇਸੇ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੇ ਜੋਸ਼ ਦੌਰਾਨ,

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਬਦਨਾਮੀ ਵਾਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ਾਲਮ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ ਫਾਂਸੀ ਸੀ: ਪਿਆਰ।

ਅਤੇ ਉਹ ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਬਾਹਰੀ ਫਾਂਸੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ,

ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਪਿਆਰ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਾਇਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ: ਮੁੱਖ ਕੰਮ ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ .

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਿਆਰ ਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ,

ਜੋ ਬਾਹਰੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਓਵਰਫਲੋ ਹੈ

- ਅੰਦਰੋਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।'

ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ

-ਮੇਰੇ ਨਿਜ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਈ

- ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਗ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ

- ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ,

ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤਿਆਗ ਦੇ ਇਹ ਦੌਰ ਦਿੱਤੇ।

ਇਹ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ਮਿਲੀ ਹੈ।

ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ:

"ਇਹ ਰੂਹਾਂ ਇੰਨੇ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਲਈ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਇੰਨੀਆਂ ਮਿਹਰਾਂ, ਮਿਹਰਾਂ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮਈਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਾਸ਼ਕਰੇ ਹੁੰਦੇ।

ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਸ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ।"

ਨਾਲ ਹੀ, ਆਪਣੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਵਾਂਝੇ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ,

ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

- ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ,

- ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਈ

- ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਗਰੀਬੀ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਆਸਾਨ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਦੌਲਤ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜੋ ਅਮੀਰੀ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ.

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਲੌਕਿਕ ਧਨ ਪਦਾਰਥਕ ਦੌਲਤ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਬਾਹਰੀ ਹੈ।

ਅਲੌਕਿਕ ਦੌਲਤ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ

- ਬੇਨ ਮੈਰੋ ਵਿੱਚ,

- ਹੋਂਦ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ,

- ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ.

ਜ਼ਰਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰਹਿਣਾ ਸ਼ਹਾਦਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਇੰਨਾ ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਾ ਹੋ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਜਾਣ ਦਾ ਬਲ ਬਖਸ਼ਦਾ ਹਾਂ।

ਸਾਰੇ ਦੂਤ ਅਤੇ ਸੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮਰ ਨਾ ਜਾਣ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਸ਼ਹਾਦਤ ਝੱਲਦੇ ਹਨ।

ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਹੱਸਲਾ ਰੱਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਪਰ ਇਹ ਜਾਣ ਲਓ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਹੈ "।

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਤੁਰ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਡੂੰਘੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਪਤਲੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਅਤੇ ਅਲੋਪ ਹੁੰਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਤਾਕਤ, ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਇਹ ਬੀਜ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦਾ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਬੇਕਾਰਤਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

“ਵੇਖ ਮੇਰੀ ਧੀ, ਕੀ ਹੋਇਆ ਜੇ

- ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੀਟਾਣੂ,
- ਤੁਹਾਡੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਮੱਧਮ ਦੀਵਾ,
- ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗਿਆਨ ਹੈ ਅਤੇ
- ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਛੋਟੇ ਗੁਣ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ,

ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਤਾਕਤ, ਮੇਰੀ ਰੋਸ਼ਨੀ, ਮੇਰੀ ਸਿਆਣਪ, ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਕਾਰਤਾ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ?"

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਸੁਣੋ, ਯਿਸੂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਛੱਡਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਗੁਆ ਦੇਵੋਗੇ"।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ *ਯਿਸੂ* , ਜੋ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, *ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ* :

"ਸੁਣੋ, ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸੁਆਦ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਗੁਆਵਾਂਗਾ ।

ਜੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖਾਂ, ਤਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਸੁਆਦ ਮਿਲੇਗਾ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਫਿਰ ਸਵਾਦ ਕੌਣ ਗੁਆਏਗਾ? ਤੁਹਾਡਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ».

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਕਮਿਊਨੀਅਨ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਨਾ ਸੀ. ਹਾਂ, ਅਕਸਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,

ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਇਸ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ; ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੂਹਣ, ਮੈਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਛੂਹ.

ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਖਤ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ.

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਓ! ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਜਤਨ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ! ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਬਹੁਤ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਜਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ:

ਉਹ ਗੜਬੜ ਕਰਦਾ ਹੈ। .

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਖ ਤੋਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਰੀਲੀ, ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਮਿੱਠੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹਾਂ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਇੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਉੱਠ ਸਕਦਾ। ਦੱਸ ਮੇਰੀ ਜਾਨ, ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ?"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੁਆਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੇ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰੇ।

ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅਤੇ ਕੀ ਮੈਂ ਇਸ ਅਮੀਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹਾਂ?

ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।

ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਲਈ ਸੌਂਪ ਦਿਓ"।

ਮੇਰੀ ਵਾਂਝੀ ਅਵਸਥਾ ਜਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਗੜਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਨਫ਼ਰਤ! ਕੀ ਗਿਰਾਵਟ!

ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋਵਾਂਗਾ!

ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਚੱਕਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਉਦਾਸ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਰੋਣ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹੀ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ ਕੇ ਝਿੜਕਿਆ :

"ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਦੇ ਹੰਝੂ ਮਿਲੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ।

ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਰੋਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਂ

- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕਰੋ e

-ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ:

"ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਪਿਆਰ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨਿਜਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।
ਤੇਰੇ ਪਿਆਰ ਲਈ, ਮੈਂ ਰੋਵਾਂਗਾ ਨਹੀਂ।"

ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਥੋੜਾ ਹੋਰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,

ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਮੌਤ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਿਤਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

ਪਰ ਦੇਰ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਖਾ ਕੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਖਿੜਕੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈ ਹੋਵੇ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਮਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

- ਦੁੱਖ, ਇੱਛਾਵਾਂ, ਮਿਹਰ ਕਰਨ ਲਈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਮਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੇਵਲ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਹੈ।

ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ: ਧੀਰਜ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਦੁੱਖ, ਇੱਛਾਵਾਂ।

ਕੇਵਲ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਕਦੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਸੰਤਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ

ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ,

ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰਨਾ।

ਓਏ! ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਹੋਰ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦਾ!

ਓਏ! ਕਿੰਨੀ ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ! ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ।

ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ!"

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸਹੀ ਇਰਾਦਾ ਆਤਮਾ ਲਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੈ।

ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਢੱਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ

ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਹਨੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਰਗੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਰਾਦਾ ਸੂਰਜ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧਾ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਇਸ ਫਰਕ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਸੂਰਜ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ».

ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ.

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ,

ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ , ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਧਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਕਈ ਵਾਰ ਭੱਜ ਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਖਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ:

" ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਓ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਹਲੀ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਕੁਝ ਖਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਪਿਆਰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ

ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਚੁੰਮਦੇ ਹਨ।

ਕਈ ਵਾਰ, ਉਸ ਦੇ ਮੂਡ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ,

ਪਿਆਰ ਮੇਰੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਲ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ.

ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ:

"ਅੱਗੇ ਵਧੋ, ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਆਲਸੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉਹ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ." ਪਿਆਰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪਿਆਰ ਖੱਬੇ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧੀਕੀਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਉਸਨੂੰ ਸੰਜਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਠੋਸ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜਨ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਚੋਣ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ।

ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ।

- ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਕਿ,

- ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ,

-ਪਾਪ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਮੇਰੀ ਧੀ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ, ਮੇਰੇ ਚੁੰਮਣ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੀ ਹੈ।

ਇਹ ਰੂਹਾਂ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪਿਆਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੈਂਚ, ਸੁਸਤ, ਭ੍ਰਸ਼ਟ, ਪਾਗਲ, ਚਿੰਤਤ, ਬੇਸਬਰੇ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਿਆਰ ਮੇਰੀ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਜੇਠਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੀ ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ,

ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਤੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।"

ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਗਰੀਬ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਛੋਟਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਘਟੀਆਤਾ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਛੋਟਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਹਾਨ ਰਸਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ, ਬਿਨਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ,

- ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪੂਰਨਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਅਨੰਤ,

ਕਿ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਚੌੜੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਸਕਦੀ ਹੈ ।

ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਰਸਤਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਗੇਟ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਸੀ।

ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੌਣ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ :

"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਧੱਕ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਆਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਰਸਤਾ ਚੌੜਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਲੋਕ ਕਾਹਲੀ ਨਾ ਕਰਦੇ, ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਘੁੰਮਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਥਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ,

ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੰਗ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਾ ਹੋਣ।

ਉਹ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਰਕ ਦੇ ਚੌੜੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲੱਭ ਲੈਣਗੇ।

ਓਏ! ਇਹ ਤੰਗਤਾ ਕਿੰਨੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ !

ਇਹ ਵਰਤਾਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ:

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਗ੍ਹਾ

ਛੋਟੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕਰਨਗੇ
ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ।

ਪਰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਹਨ,
ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਘੱਟ ਦਰਸ਼ਕ ਹੋਣਗੇ
ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਲਵੇਗਾ।
ਕੁਝ ਸ਼ੋਅ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣਗੇ, ਦੂਸਰੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦੂਸਰੇ ਉਦੋਂ ਪਹੁੰਚਣਗੇ ਜਦੋਂ ਇਹ
ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ: ਜੇ ਉਸਦਾ ਰਸਤਾ ਚੌੜਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਲਦੀ
ਹੁੰਦੇ,
ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ».

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ
ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ *ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:*

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਵਸੀਅਤ
ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਤਮਾ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਾਂਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ
ਵੀ।

ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ

- ਸੰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,
- ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ.

ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੁਆਰਾ,

ਮੂਲ ਪਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ,
ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਹੈ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ
ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਗੁਣਾਂ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, "ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਵੇਗਾ.
ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਆਪਸੀ ਸਾਂਝ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ :

“ਜ਼ਰੂਰ।

ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਗਤ ਲਈ ਇਹ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ
ਹੈ

- ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਸਾਂਝ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ,
- ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਸਾਂਝ: ਇਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸਦੀਵੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ।

ਸੈਕਰਾਮੈਂਟਲ ਕਮਿਊਨੀਅਨ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ,
ਕੋਈ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਭਾਈਚਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ,
ਜਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਦਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ
ਆਤਮਾ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਸ ਮਹਾਨ ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਜੋ
ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

- ਭੂਤ ਨਹੀਂ,
- ਜੀਵ ਨਹੀਂ,
- ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਸਰਵ-ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤੋਂ
ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੀਵ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ।

ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀਆਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੀ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਸਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜਿੱਤਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤੋਂ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ।

ਪਰ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਟੁੱਟਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਰੱਬ ਦੀ ਇੱਛਾ ਲੰਬੀ!

ਮੈਂ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਕੰਬਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਲਿਖਾਂ

-ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਮਿਊਨੀਅਨ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ e

- ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਂ।

ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ।

ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿਚ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਹੀ।

ਉਹ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ,

ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਮੁਰਖ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ, ਬੁਰੀ ਛੋਟੀ.

ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ.

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਗਿਆਨੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹਰ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ,

ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਆ ਕੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਨਾ ਹੋਵੇ,

- ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹ ਖੁਦ ਮੇਰੀ ਗਰੀਬ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਆਪਣੀਆਂ ਖੂਬੀਆਂ, ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ, ਆਪਣੇ ਕੰਮ, ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ.

ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਤਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ:

"ਯਿਸੂ, ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਆ ਕੇ ਆਦਰ ਕਰੋ।

ਮਾਤਾ, ਮੇਰੀ ਰਾਣੀ, ਸਾਰੇ ਸੰਤ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦੂਤ,

ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਗਰੀਬ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ,

"ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਲਈ"

ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰਾ ਸਵਰਗ ਮੈਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ,

- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕਰਨਾ.

ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ :

"ਬ੍ਰਾਵੇ, ਬ੍ਰਾਵੇ, ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਇੱਥੇ ਕਿੰਨਾ ਪਸੰਦ ਹੈ! ਮੈਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਯੋਗ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜੇ ਮੇਰਾ ਹੈ ਸਭ ਤੇਰਾ ਹੈ।

ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੀ ਸੋਹਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੱਭਿਆ».

ਇਹ ਜਾਣਦਿਆਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਹਾਂ, ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ.

ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ:

"ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਦਾ ਹੈ! ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਇਆ.

ਮੈਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਰਤਿਆ ਹੈ: ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਅਮੀਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀਆਂ ਝਲਕੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਝਲਕੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ: ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ. ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੈ

-ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ

-ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੇਕਾਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ,

- ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ,

- ਨਾ ਹੀ ਠੰਡ 'ਤੇ,

- ਨਾ ਹੀ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ.

ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ।

ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀ ਉਦਾਸੀਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਬਿਨਾਂ ਚਿੰਤਾ ਦੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ.

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ: "ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਤਰਸਯੋਗ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ! ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ!

ਇਹ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ.

ਹੇ ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਮੈਂ ਕਿਸ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹਾਂ!"

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਸਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੌਸਮੀ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਨ:

ਠੰਡ, ਗਰਮੀ, ਮੀਂਹ, ਗੜੇ, ਹਵਾਵਾਂ, ਰਾਤਾਂ, ਦਿਨ।

ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ , ਜਿੱਥੇ ਹਵਾ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਮੌਸਮੀ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਕੇਵਲ ਸੰਪੂਰਨ ਦਿਨ ਹੈ.

ਇਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ. ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਬ੍ਰਹਮ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਜੀਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਹੈ

- ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ,

- ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ,

ਕਿੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਹਵਾ ਦੀ,

ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਾਂਗ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੋਗੇ,
ਭਾਵ, ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ, ਮਨੁੱਖੀ ਹਵਾ, ਜਨੂੰਨ, ਆਦਿ ਨਾਲ?"

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ,
ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਸ ਪੂਰੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਕੀਤਾ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ: ਮਰਨਾ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੋਣਾ।
ਕੁਦਰਤ ਖੁਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੌਤਾਂ ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੁੱਲ ਜੰਮਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਧਣ ਲਈ ਹੋਰ ਸੁੰਦਰ ਹੁੰਦਾ
ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਕਦੇ ਨਾ ਮਰੇ,

ਇਹ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸਦੇ ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਜੀਵੰਤਤਾ, ਇਸਦੇ ਅਤਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗਾ।

ਇੱਥੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਹਸਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ: ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪੁਰਾਣਾ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਵਾਂ।

ਅਸੀਂ ਦਾਣੇ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਮਰਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।
ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮਿੱਟੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ।

ਫਿਰ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁੰਦਰ, ਅਤੇ ਗੁਣਾ ਵੀ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਦਾ ਇਹੀ ਹਾਲ ਹੈ।

ਜੇ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ,

ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਮੌਤਾਂ ਅਤੇ
ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ

- ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ e

- ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ, ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਵਿੱਚ, ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ,

ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਸਾਰੇ ਬੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਓਹਲੇ ਕਰਦਾ

ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸਦੇ ਲਈ ਮਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ.

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਅਧਿਆਪਕ ਵਾਂਗ ਕੁੱਟਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਮਰ ਜਾਵੇ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੁਰਜ ਵਾਂਗ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ.

ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ, ਸਭ ਕੁਝ ਵਧਦਾ ਅਤੇ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਵਧੇਰੇ ਸੁੰਦਰ, ਵਧੇਰੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ, ਵਧੇਰੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਵਧੇਰੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ, ਵਧੇਰੇ ਨਿਮਰ। ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੀ,

ਮੌਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕੀਤਾ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਸੀ, ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਚੈਨੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁੜੱਤਣ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੁਆਮੀ ਦੀ ਪੀੜਾ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਮੈਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰਨ ਲਈ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਗਾਰਡਨ ਵਿਚ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਦੇਖੋ ਕਿ ਇਹ ਪੀੜਾ ਈਸਾਈਆਂ ਦੀ ਪੀੜਾ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ:

ਥਕਾਵਟ, ਉਦਾਸੀ, ਬਿਪਤਾ ਅਤੇ ਖੂਨ ਪਸੀਨਾ ਆਉਣਾ।

ਮੈਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਰ ਗਿਆ ਹਾਂ.

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹਰੇਕ ਦੀ ਥਕਾਵਟ, ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਦਦ, ਦਿਲਾਸਾ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ.

ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਮਰਨ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ,

-ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਜਾਣਾ.

ਜੇ ਮੈਂ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੀੜਾ ਝੱਲਦਾ ਹਾਂ ,
ਤਾਂ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਪੀੜਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਸੀ.

- ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਪਲ 'ਤੇ,

- ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਸਾਹ 'ਤੇ.

ਉਹ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੁੱਖ ਸਨ:

- ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਪੀੜਾ ਉਦਾਸੀ, ਡਰ, ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ,
ਜਦੋਂ ਕਿ - ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਪੀੜਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਜੇ ਮੈਂ ਫਿਰ ਚੀਕਿਆ - ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਸ ਲੱਗੀ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਸ ਸੀ
ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਸ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਦੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਡੂੰਘੇ ਦਰਦ ਨਾਲ,
ਮੈਂ "sitio" ਚੀਕਿਆ। ਇਹ "ਸਥਿਤੀ" ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਘੰਟੀ ਵਾਂਗ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਿਆਸ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਆਤਮਾ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ,

- ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਓ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਾਹ
ਛੱਡੋ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਛੇ ਘੰਟੇ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ
ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੇ :

- ਗਾਰਡਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੀੜਾ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਈ
- ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ .

ਇਸ ਲਈ, ਕੀ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਮੌਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੌਤ ਕਿੰਨੀ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲ ਗਈਆਂ ਹਨ?

ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ. ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਅਪਮਾਨ ਸਹਿਣਾ ਪਿਆ

ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਸਾਹ ਛੱਡਿਆ, ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ: ਹਰ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ।

ਕੁਝ ਜੋ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ।

ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ, ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੇ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹਾਂ।

ਮੌਤ ਕੁਝ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੈ!

ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁੱਛ, ਜ਼ੁਲਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗੁਣ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦੇ ਹਨ, ਅਰਧ-ਉੱਡਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ,

ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਵੈ-ਇਨਕਾਰ ਅਤੇ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਜੇਸ਼ ਦੇਨੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਕਰਦੇ ਹਨ

- ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤੇ

ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਂ ਖੁਦ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ

ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਨੇਕੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪਰਦਿਆਂ ਦੀ ਹੁਣ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ

- ਸ਼ੰਕੇ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ,

- ਰੋਸ਼ਨੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜੋ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਮੌਤ ਉਸ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਰ ਉੱਥੇ ਜੋ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਦਭੁਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੀ ਈਰਖਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰਵੋਤਮ ਭਲੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਕੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਸੀ।

ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਵਿੱਤਰ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿਗਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿੱਠਾ ਅਤੇ ਨਿਹਾਲ ਸੁਆਦ ਸੀ। ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਨਿਗਲਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਯਤਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ.

ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ *ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :*

" ਤੇਰਾ ਸਰੀਰ ਮੇਰਾ ਡੇਰਾ ਹੈ ,

ਤੁਹਾਡੀ ਰੂਹ ਸਿਬੇਰੀਅਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ _ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਈ

ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ - ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਫਰਕ ਨਾਲ ਕਿ, - ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਨਿਰੰਤਰ ਮੌਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਂ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਰੁਕਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਫਿਰ, ਆਪਣੀ ਨਿਜਤਾ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਿਉਂ ਹੋ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹੋ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਛੂਹੋ।

ਕਦੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਪਰਫਿਊਮ ਦੀ ਮਹਿਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਫੈਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਦੇ -ਕਦਾਈਂ ਜੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦੀ ਹੈ,

ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਥੇ ਸਧਾਰਨ ਤੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਹਾਂ

ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਦਿੱਖ ਹਨ."

ਹੁਣ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ,

ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਯਿਸੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਕਸਰ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਗਦਾ ਹਾਂ।

ਇਹ ਅਤਰ ਜੋ ਮੈਂ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਅਤਰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ:

"ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਆਏ।

ਹੇ ਯਿਸੂ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ

ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ? ਤੁਰੰਤ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਪਰਫਿਊਮ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਕਈ ਵਾਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚਾਦਰਾਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਹਿਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਤਰ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ: "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ"।

ਕਈ ਵਾਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਰਨ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਮੈਂ, ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ.

ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ

ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਯਿਸੂ ਖੁਦ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ.

ਮੈਂ ਇਹ ਸ਼ੁੱਧ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤੋਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ.

ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਭਟਕ ਗਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਆਵੇਗਾ।

ਭਾਈਚਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿਜਾਤਾਂ ਦੀ ਅਸੀਸ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਭਲਿਆਈ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ,

-ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਦਿਆਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰਾਂ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਰਨ ਦਿਓ."

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

“ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ।

ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ,

-ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇੰਨੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਉਤਾਰਾਂਗਾ ਅਤੇ

-ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਆਵਾਂਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਅਕਸਰ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਲਈ,

ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮਾਸ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨੀਅਨ ਛੱਡਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉਹ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਉਧਾਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ।

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਹੋਈਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ?

ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਏ, ਦੰਗੇ ਹੋਏ, ਬੁਰਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਧਾਰਮਿਕ ਲਈ ਵੀ ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਵਾਪਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਜ਼ਹਿਰ, ਇਹ ਜ਼ਖ਼ਮ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਨ, ਬਾਹਰ ਆ ਸਕਣ।

ਆਹ! ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਬੇਅਦਬੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸਭ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਘਬਰਾਉਣ ਲਈ ਸਹੀ ਹੋਵੋਗੇ।

ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ ਕਾਲਮਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ।

ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਸਾਰੇ ਜਨੂੰਨ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਦੇ ਥੰਮ੍ਹ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦੇ ਹੋ,
- ਹਨੇਰਾ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
- ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਦੇ ਸ਼ੌਂਕ,
- ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਹੈ.

ਤੇ ਝੁਕਣ ਲਈ ਦੂਜਾ ਕਾਲਮ ਹੈ
ਫਰਮ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਧਿਆਨ ਮੈਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ,
ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣਾ
ਸਭ ਕੁਝ ਸਹਿਣਾ ,
ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਈ
- ਅਫ਼ਸੋਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿਓ.

ਜਦੋਂ ਰੂਹ ਲਗਾਤਾਰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਲਮਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਾਲਮ
ਉਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ,
ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜੀ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਿਰੰਤਰ
ਉਪਕਾਰ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਇਸ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ».

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਚੰਗਾ ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ
ਕਿਹਾ :

“ਸੁਣੋ ਮੇਰੀ ਧੀ, ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ
ਉਹ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ।
ਕਿਉਂਕਿ, ਮਨੁੱਖੀ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,
ਆਤਮਾ ਬੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ
ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ

ਲੱਭਦਾ ਹੈ ».

ਫਿਰ, ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ ਅਤੇ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ. ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਗ ਭੱਜ ਗਿਆ।

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :

"ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ,
ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਮੈਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭੱਜਣ ਨਾ ਦਿਓ।

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਯਿਸੂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ! ਪਰ ਕੀ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?"

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੋ ਬੰਨ੍ਹੋ ਅਤੇ ਜੱਫੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਪਰ, ਵਿਚਕਾਰ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ. ਬ੍ਰਾਵੇ, ਯਿਸੂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ!

ਪਰ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਉਹ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ. ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ

-ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਈ

-ਜਿਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਛਤਾਵਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਨਾ ਆਏ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ : "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਸਲ ਕਸੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਸਵੈਇੱਛਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਮਨੋਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਬੁਰਾਈ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸੱਚੀ ਨੇਕੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ,

- ਉਸਦਾ ਮੁੱਢ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

- ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਮਿਠਾਸ, ਦਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਹੈ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬੇਚੈਨੀ, ਗੁੱਸੇ, ਮੁਸੀਬਤ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ? "

ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ
ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਥੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਥੇ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਉਸਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ: "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ!"

ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿਉਂ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ

- ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਹ ਹੋਏ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੂਚਾਲ ਨਹੀਂ,

- ਇਨਕਲਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ। ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਆਪਣੀ ਆਮ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ
ਪਾਇਆ। ਮੈਂ ਜਾਨਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਰੇ ਉਜਾੜੇ ਹੋਏ ਹਨ,

ਜਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਿਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ
ਪੁਜਾਰੀ ਸਨ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗ ਸਨ।

ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ : "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿੰਨਾ ਨਾਰਾਜ਼ ਹਾਂ!
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਰੀਕੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ
ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਵੱਖਰੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ,

ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਰ ਦੂਸਰੇ,

- ਜੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ

- ਜੇ ਆਪਣੀ ਪੁਜਾਰੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਓਹ! ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਵੇਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ!

ਮੈਂ ਕਿਸ ਬੇਰਹਿਮ ਕਤਲੇਆਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ! ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਈ ਪਾਦਰੀ ਚਰਚ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਗਏ।

ਮੈਂ ਬੜੀ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ

-ਕਿ ਕੁਝ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਮੂਲ ਹੈ:

ਜੇ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਵਸਤੂਆਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੈ,

- ਸਖ਼ਤ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੁਜਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਨੈਟਵਰਕ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ

- ਉਸਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ,

- ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਸੁੰਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

- ਉਸ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

ਇਹ ਵੀ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਲ ਹੈ ।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੁਜਾਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਤ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ.

ਓਏ! ਇਹ ਪੁਜਾਰੀ ਕਿੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਕਤਲੇਆਮ ਕਰਦੇ ਹਨ
».

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭ ਨੂੰ ਚਾਨਣ ਦੇਵੇ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਚਰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਇਆ।

ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰੋਂਦੇ ਬੇਬੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵਰਗੀ ਰਾਣੀ ਸੀ।

ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਸਵਰਗੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ

- ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਓ ਅਤੇ

- ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।

ਮੈਂ ਤੁਰਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਈ, ਜੱਫੀ ਪਾਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ?" ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ।

ਕੀ ਪਿਆਰ ਮਲੂਮ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਕੀ ਇਹ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਝਗੜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਜੇ ਤੂੰ ਰੋਵੇਂ,

ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਆਓ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੀਏ.

ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਾਂਗਾ"।

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਕਵਾਸ ਕੌਣ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਉਹ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਬਾਰਾ,

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਇਆ ਕਰੁਸਿਸ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ,

ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਯਿਸੂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ,

- ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਣਾ,

- ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਡੋਲਿਆ ਜੋ ਤਰਲ ਅਤੇ ਮੋਟਾ ਸੀ।

ਤਰਲ ਹਿੱਸਾ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੀ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੋਟਾ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ,

ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟਣਾ ਪਿਆ।

ਫਿਰ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੋਟਾ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਾਲਾ ਤਰਲ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਡਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ

- ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਰਿਯਮ ਮਾਤਾ,

-ਪਰ ਭੂਤ.

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,

-ਪਰ ਇਹ ਕੇਵਲ ਯਿਸੂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ,

- ਕਦੇ ਵੀ ਭੂਤ ਨਹੀਂ.

ਮੈਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।

ਮੈਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਨਾਲੋਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ।

ਹੋਰ ਯਕੀਨੀ ਹੋਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਸਲੀਬ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ

ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਡਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ,
ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਾਲੇ ਤਰਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਲੈ ਲਿਆ,
-ਇਹ ਤਰਲ ਜਿਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਮੈਂ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ

- ਕਿ ਉਹ ਮਹਾਨ ਅਪਰਾਧ ਜੋ ਜੀਵ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ

- ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਾਵਾਂਗਾ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ।

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕੇ।

ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗਾ।”

ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਬਿਪਤਾਵਾਂ
ਵਰ੍ਹਣਗੀਆਂ।

ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੋਗ ਅਤੇ ਕੌੜੇ ਹੰਝੂਆਂ ਵਿੱਚ ਘੇਰ ਲਵੇਗਾ।

ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਡੋਲ੍ਹਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਬਚਾਏਗਾ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕੁਝ
ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ. ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਅਤੇ ਭੂਚਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਦਿਖਾਈਆਂ,
ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹੋਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ.

ਕਿੰਨੀਆਂ ਉਜਾੜਾਂ, ਕਿੰਨੇ ਦੁੱਖ!

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਹੇਸ਼ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਭੱਜਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਭੱਜ ਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ,
ਪਰ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਗਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ,
ਸਾਰੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਟਪਕਦੇ, ਥੱਕੇ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹੋਏ।

ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਲਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਗਰ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਇਸ ਆਤਮਾ ਤੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ." ਭੇਡ, ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਕੁੜੀ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਤਾਜ਼ਗੀ ਦਿਓ।" ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਕੁੱਖ ਤੋਂ ਪੀਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਭਰਿਆ।

ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ

- ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਲੀਬ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ

ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,

ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਸੀ!

ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ!

ਸਾਰੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਵਿੱਚ ਢਕੇ ਹੋਏ ਹਨ ,

ਤਿੱਖੇ ਕੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਸਿਰ,

ਸਲੀਬ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪੈਂਟਿੰਗ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਮਰਨਾ .

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ. ਕਿੰਨੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ!

ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਰਾਸ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ!

ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਵੇਲਾ ਯਾਦ ਆਇਆ ਜਦੋਂ, ਹਾਵੀ ਹੋ ਗਿਆ

ਦੁੱਖ ਜ

ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਤੋਂ, ਈ

ਮੇਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਮੈਰੇ ਨੂੰ ਕੁੜਤਣ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ,

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ

- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ,

- ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ

ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਖਾਸ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਲਈ.

ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲੱਗਾ।

- ਹੁਣ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘਿਰੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੋ -

- ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲਈ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ -, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ.

ਫਿਰ, ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਚਲਦੇ ਹੋਏ, *ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :*

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

- ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਲਾਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਾਹਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ,

- ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਔਰਤਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰਾ ਭਲਾ ਕਰਨ ਆਈਆਂ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹੀ ਦਿਨੀ ਸ.

ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹ ਲੋਕ ਲਾਪਤਾ ਹਨ ਜੋ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ ਅੰਤਰ ਆਤਮਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ:

ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ,

ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ।

ਉਹ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ, ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ, ਬੇਵਕੂਫ ਰੂਹਾਂ ਹਨ,

ਹਰ ਚੀਜ਼ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਅਸਲ ਨਿਰਲੇਪਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ .
ਇਹ ਨਿਰਜੀਵ ਗੁਣ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੈਚਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤਤਾ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਕੇ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ
ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਹ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਅਸਲ ਰੁਕਾਵਟ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਰਤ
ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ,
-ਕਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤਰੀਕਿਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ
-ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਸੱਚ ਸਮਝਾਇਆ, ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹ ਦੁਆਰਾ
ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਇਆ
-ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਮਾਰਗਾਂ ਬਾਰੇ ਸੱਚ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:
"ਪਰ, ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਯਿਸੂ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਹਾਨ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇ ਬਾਅਦ,
ਇਹ ਲੋਕ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਉਣ 'ਤੇ ਸਹੀ
ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਉਸਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ:
"ਇੱਥੇ ਗਲਤੀ ਹੈ: ਗੱਪਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਨਾ ਕਿ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਜੋ
ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
ਉਹ ਵੀ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਗਏ।
ਜੇ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ 'ਤੇ ਰੁਕਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ
ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

- ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ e

- ਉਹ ਨਹੀਂ ਜੋ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੱਪਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਯਿਸੂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ।

ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ, ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਦੁਖੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦੇ ਇਹ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਪਰ ਡਰਪੇਕ।

ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੀ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬਰਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,

- ਸਿਰਫ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਹੀਂ,

- ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਲਈ

ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਡੋਲ੍ਹ ਕੇ, ਉਹ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ।

ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹਨ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਨ: ਕਨੈਕਸ਼ਨ

ਸਮਾਨਤਾ,

ਪਿਤਰਤਾ ਜਾਂ ਫਿਲੀਏਸ਼ਨ,

ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ, ਸਭ ਕੁਝ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ,

ਸਭ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਛੁਡਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਲਹੂ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ।

ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਦਾ ਹੈ, ਦੂਸਰੇ ਵੀ ਪਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਸੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ,

ਜੇਕਰ ਸਭ 'ਤੇ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ.

ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਚੁੰਮਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ,

ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਯਿਸੂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ, ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹੋਵੇ।

ਫਿਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦੂਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੇ।

ਉਹ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਸੀ,

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਯਿਸੂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ: “ਯਿਸੂ ਕਿੰਨਾ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ!

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮੰਜੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਹੈਜ਼ਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਵਾਂ, ਤਾਂ ਹੈਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਪਲੇਗ ਰੁਕ ਗਈ।

ਪਰ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ,

ਅਸੀਂ ਹੈਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਗਰੀਬਾਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਤਬਾਹੀ ਬਾਰੇ।

ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵਰਤਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ”

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਤੱਕਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ.

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰੀ ਚੰਗੀ ਧੀ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋ!

ਤੁਸੀਂ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਜਿੱਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਠੀਕ ਹੈ?

ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। "ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਂ। ਕੁਝ ਝਗੜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ *ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ।*

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

ਕਈ ਮੈਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਖਮ ਪਾੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ

ਫੇਰਸ ਦੁਆਰਾ "। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੀਹ ਦਾ ਮੀਹ ਅੰਗੂਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉੱਥੇ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਉਸ ਨੂੰ ਛੂਹ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। *ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ :*

“ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਪਿਆਸ।

ਕਿਸੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯੋਗਦਾਨ ਇਹ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਨਾ ਹੋਣਾ ਹੈ।”

ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਲਵ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਲੱਗ ਗਈ।

- ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ,

- ਦਿਲ ਅਤੇ

- ਪੁਜਾਰੀ ਦੀ ਬੁੱਧੀ. ਓਏ! ਯਿਸੂ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ!

ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਮਹੀਨੇ ਦੀ 9 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਝਿਜਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ: "ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਲਿਖਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ!"

ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਲਪਨਾ ਹੈ?"

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ : "ਮੇਰੀ ਧੀ , ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਦਇਆ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਨ. ਪਰ ਇਨਸਾਫ਼ ਨਾਲੋਂ ਦਇਆ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ,
ਦਇਆ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖੂਬਸੂਰਤ ਜਿੱਤਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦਇਆ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਤਾਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ,
ਨਿਆਂ ਸਮੇਤ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਨਾਰਾਜ਼ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ।

ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।
ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਸ਼ੌਂਕ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ?"

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਹਰ ਗੁਣ ਇੱਕ ਫਿਰਦੌਸ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਜਿੰਨੇ ਸਵਰਗ ਬਣਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿੰਨੇ ਇਹ ਨੇਕੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਅਸਮਾਨ

ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਝੁਕਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ
ਅਤੇ

ਉਸ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਚੱਲਣ ਦਿਓ

ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ,

ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ,

ਬ੍ਰਹਮ ਅਤਰ ਵਿੱਚ,

ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕੁਝ ਸਦੀਵੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਸੁਆਦ ਚੱਖਣ ਦਿਓ। "ਫਿਰ ਉਹ
ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।

ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ
ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

" ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਹੈ?"

ਫਿਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ :

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ

- ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਰਹੋ, ਈ

- ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਣ ਲਈ ਵੀ:

ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ

ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹੇਗਾ।

ਸੱਚਮੁੱਚ, ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਅੱਗ ਹੈ.

ਲੱਕੜ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਟੁਕੜਾ, ਛੋਟਾ ਜਾਂ ਵੱਡਾ, ਹਰਾ ਜਾਂ ਸੁੱਕਾ,

ਇਸ ਅੱਗ ਦਾ ਰੂਪ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ

ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਲੱਕੜ ਦੇ ਕਈ ਟੁਕੜੇ ਸੜ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
- ਉਹ ਹੁਣ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ,
- ਉਹਨਾਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਸਮੇਤ ਜੋ ਸੁੱਕੇ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਰੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਅੱਗ ਦੇਖਦੇ
ਹਾਂ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਆਤਮਾ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਪਿਆਰ ਉਹ ਅੱਗ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਪਿਆਰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ

- ਸਾਰੀਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰੋ ਈ
- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ "।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ

- ਇੱਕ ਪੁਜਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਰਸਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ
- ਜੋ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ

ਉਸ ਨੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ,

ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਕਿਸ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ

ਸਭ ਕੁਝ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀਤਾ? ਉਸ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਝੱਲਿਆ?

ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰੋ ».

ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ

ਉਸ ਪਿਆਰ ਨਾਲੋਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ

ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਜਿੰਨਾ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ,
ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।

ਜੇ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ,
- ਮੈਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸ ਮਿਲਾਪ ਵਿੱਚ, ਪਿਆਰ ਦਾ ਮਾਪ ਹੈ।
ਪਿਆਰ ਦਾ ਮਾਪ ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਅਤੇ ਅਸੀਮਤ ਮਾਪ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਆਤਮਾ ਲਈ
-ਜੇ ਬਹੁਤ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ
-ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ,
ਮੈਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ
ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਇਨਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਇਨਾਮ।

*ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ।
ਪੁੱਤਰ ਛੋਟੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।*

ਅਤੇ ਪਿਤਾ, ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ

ਪਿਤਰਤਾ,

ਫਿਲੀਏਸ਼ਨ ਈ

ਪਿਆਰ ਦਾ, - ਇਹ ਆਖਰੀ ਬੰਧਨ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ - ,

ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਵੱਡੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਜੇਤੂ ਹੈ,
ਉਹ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਦੌਲਤ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ.

ਆਓ ਹੁਣ ਇੱਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੀਏ ਜੋ

- ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕੰਮ ਕਰਨਾ,

- ਗਰਮੀ ਅਤੇ ਠੰਡ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹੈ,
- ਪੱਤਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ,
- ਰਾਤ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੈੱਸ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਤਨਖਾਹ।

ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹ ਉਸ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹੈ».

ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ,

ਮੈਂ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਇਹ ਰੂਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ : "ਪਰੁਗੋਟਰੀ ਵਿੱਚ।

ਓਏ! ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਰੋਸ਼ਨੀ 'ਚ ਤੈਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਜਾਓਗੇ।"

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤੈਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ :

"ਹਾਂ, ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤੈਰਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਸਟੋਰੇਜ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ, ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭੱਜ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗੀ। "

ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਕਿੱਥੋਂ ਆ ਰਹੀ ਹੈ

ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਜੀਸਮ ਦੀ ਨਿਜਤਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਉਦਾਸ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਣਗੀਆਂ।" ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਘਬਰਾ ਗਿਆ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਈ ਦਿਨ ਲੰਘ ਗਏ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ:

"ਮੇਰੀ ਚੰਗੀ ਬੇਟੀ, ਸਬਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕੁੜੱਤਣ ਨਾਲ, ਪਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਸਫ਼ਰ ਕੀਤਾ। ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਦਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਖਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਤੋਂ, ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ,

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਜੋ ਕੇਵਲ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਓਏ! ਦੁਖੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਤਰਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਮੁਸੀਬਤ ਨਰਕ ਦੀ ਹਵਾ ਵਰਗੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਨਰਕ ਭਰੀ ਹਵਾ

ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਆਕਾਸ਼ੀ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇ e

ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਰਕ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ,

- ਵਿਕਾਰ ਆਤਮਾ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਾਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

-ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਸੂਰਤ ਅਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਗੜਬੜਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ,

- ਇਸ ਨਰਕ ਭਰੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਭਿੱਜਿਆ,
- ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਅਤੇ ਖੁਦ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਬੇਰ ਹੈ.

ਮੈਂ ਇਸ ਨਰਕ ਦੀ ਹਵਾ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ,
 - ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ.

ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ.

ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸੀ.
 ਇਹ ਤੱਥ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
 -ਕਿ ਮੇਰੀ ਹਾਲਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ,
 - ਕਿ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ
 -ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਤੇ ਸਭ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪਿਆ.

ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ.

ਅਗਲੀ ਰਾਤ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ
 - ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ: ਇੱਕ ਹੜ੍ਹ, ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਬਣ ਲਈ। ਇਸ ਸੁਪਨੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਘੁੱਗੀ ਮੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਉੱਡ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:
 "ਪੱਤਿਆਂ ਅਤੇ ਜੜੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਦੀ ਹਿਲਾਉਣਾ,
 - ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੁੜਬੁੜ,

- ਰੋਸ਼ਨੀ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ,
- ਸਾਰੀ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਗਤੀ,
- ਸਭ ਕੁਝ, ਸਭ ਕੁਝ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀਆਂ ਉਗਲਾਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਜ ਇਕੱਲੇ ਰੱਬ ਦੀਆਂ ਉਗਲਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ?

ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਇਕਬਾਲ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ,

-ਮੈਂ ਥੋੜਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ,

-ਪਰ ਕਿਸੇ ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ, ਇਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਈਰਖਾ ਕਰਦੇ ਹੋ,

ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਹੈ

ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ"।

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :

"ਆਹ! ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਮੈਂ ਰੇਲਗੱਡੀ 'ਤੇ ਸੀ

ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨਾ ਅਤੇ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ e

ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦਫਨਾਉਣਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅੱਜ ਆਰਾਮ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ,

-ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਆਇਆ ਸੀ

- ਕੋਰੜੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।

ਜਾਣੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ
ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ,
ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਜੇ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਵਾਂਗਾ
ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਥੇ ਤਿੰਨ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹਥਿਆਰ ਹਨ।
ਉਸ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਅਤੇ ਨਰਕ ਧੱਬੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਵਿਗਾੜ ਹੈ।

ਮੰਨ ਕੇ

- ਕਿ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਨਾ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ
- ਕਿ ਇਹ ਨਰਕ ਦੀ ਹਵਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੋ:

ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ,
ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਨੌਕਰੀ -
ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੇਰੇ
ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀ .

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ
ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਰਕ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਭੇਜੋਗੇ।

ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਕੁੰਜੀ ਨੂੰ ਮੋੜੋਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੋ
ਸਕਦਾ

- ਬਾਹਰ ਜਾਓ ਅਤੇ

- ਆਉ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰੋ।"

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ
ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਸੁਪਰੀਮ ਯੂਨੀਅਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਮਿਲਾਪ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

- ਜੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਨੂੰ ਖਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ
ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

-ਜੇ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਅਤੇ

- ਜੇ ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ।

ਤਦ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਇਸ ਆਤਮਾ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

- ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸ ਲਈ ਕੀ ਹੈ,

- ਦੁਜਿਆਂ ਲਈ, ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ।

ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ: ਮੌਤ, ਜੀਵਨ, ਸਲੀਬ, ਗਰੀਬੀ, ਆਦਿ.

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ
ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਦੇਖੋ।

ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕਾਮ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਡਰਦੀਆਂ।

ਇਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ।

-ਜੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ

-ਜੇ ਉਹ ਕੁਝ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿਆਂਗਾ।

ਮੈਂ ਉਹੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ।

ਇਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਖਪਤ ਦਾ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਹੈ,

- ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ ਅਤੇ

-ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਆਂਢੀ ਪ੍ਰਤੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਦਾਨ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਕਈ ਵਾਰ,

- ਮੈਂ ਉਹ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਾ ਦੇ ਕੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ

“ਪਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ ਨਹੀਂ।

ਇਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ, ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ.

-ਜਦੋਂ ਇਨਸਾਫ਼ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ

-ਜਦੋਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਰੜੇ ਲੈਣ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ।

ਸਵੈ

ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ,

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੁੰਦੇ, ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਸ ਬਿਪਤਾ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਸੀ.

ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ,

- ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਇਹ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ

-ਮੈਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਲਈ

- ਤੁਹਾਡੀ ਸਹੂਲਤ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕਰੋ. ਇਹ ਪਰਮ ਸੰਘ ਹੈ।

ਮਿਸ਼ਰਤ ਸੰਘ ਵੀ ਹੈ

-ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਂ,

ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ

-ਉਸਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਂਗ,

- ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੀ.

ਉਹ

ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਾ ਮਾਣੇ

ਉਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ।

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਹਾਂ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ

- ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ,

-ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪਾਗਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ,

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ».

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਰਾਮ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ,

ਉਸ ਸਾਰੀ ਕੁਝਤਣ ਤੋਂ ਉਭਰਨ ਲਈ ਜੋ ਜੀਵ ਉਸਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ: " ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮੇਰਾ ਫਿਰਦੌਸ ਹੋ, ਮੇਰੀ ਤਸੱਲੀ"।

ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਅੱਗ ਹੈ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦਾ ਹਰ ਟੁਕੜਾ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਛੋਟਾ ਜਾਂ ਵੱਡਾ, ਹਰਾ ਜਾਂ ਸੁੱਕਾ, ਇਸ ਅੱਗ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲੱਕੜ ਦੇ ਕਈ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਹੁਣ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਟੁਕੜੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਸੁੱਕੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਹਰੇ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਅੱਗ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਆਤਮਾ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਪਿਆਰ ਉਹ ਅੱਗ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਪਿਆਰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।